

UNDELIVERED ISSUES

Please re address
all undelivered issues
of the **Morning Star** to:-
The Manager,
"Morning Star",
Vaddukoddai.

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka
under No. Q/1129/News/85

Established: 1841: A Christian Weekly: Published Every Friday

Vol. 146 JAFFNA, FRIDAY, 18th APRIL, 1986 No. 16

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

Subscription IN RUT
Inland: Rs. 50/- per year. 152
FOR ADVERTISEMENTS
Apply to:
The Manager,
'Morning Star', Vaddukoddai.

The Tragedy at Shalom Nagar

The Jaffna Diocese of the Church of South India has always identified itself with the just struggles and aspirations of the Tamil Nation. This has been so from the time when chauvinistic and racist policies first reared their ugly heads in the post independence period. More recently the Church has actively involved itself both by word and deed. The considerable amount of work done amongst refugees since 1983 and the various social and developmental programmes bear ample testimony to this. However, on the night of 4th April it became even more closely identified with the sufferings of its people in a manner both unforeseen and tragic.

The Diocese runs a Dairy Development project on a 50 acre plot at Shalom (Murippu) six miles away from Kilinochchi. This has been in existence since 1983. In addition to a dairy programme, vegetable cultivation and a fruit orchard, a weekly medical clinic and an under fives Day Care Centre are also conducted for the benefit of the local community (who comprise mainly of resettled estate Tamils). During the dark hours of the night of April 4th this institution became the setting for a tragedy the like of which has become an all too common happening in the Tamil homelands during the post 1983 period.

On the night in question, at around the midnight hour, a group of security personnel broke into the farm compound. The unfortunate night watcher, a teenager, was shot dead. His crime is yet unknown. The other three employees present on the premises, two young supervisors and a labourer, were dragged off by the intruders. Of the three only the labourer knew of the killing. The other two while unaware of this were not overly optimistic about their chances of survival. This fear, which was induced by the notorious reputation the armed forces have for their dealings with Tamil civilians, had been further strengthened by the brutal slaying nearby of a young ayurvedic doctor that very evening. The young man had been cremated - alive allegedly by the army men. The physical agony that these three subsequently underwent only served to increase their pessimistic view of the probable outcome.

The three were dragged behind their captors through thick jungle scrub. All the while they received intermittent blows from rifles and helmets. In the morning the same treatment continued, only now they had a few more Tamil youth

to share the agony. Finally the group was taken to the army camp at Kilinochchi. Despite protesting that they were long standing employees of the Diocese's farm and that they were innocent of any crime it was to little avail. It was only later in the afternoon after the intervention of the C. S. I. Pastor at Kilinochchi was their release obtained. Their relief and joy can well be imagined.

The reasons behind the killing and subsequent harassment of the others is still unclear. One possibility was that the army believed that the farm was used as a hideout by Tamil militants. This accusation (if such was made) is quite untrue and seems more an excuse for the forces to indulge in their favourite past time of terrorising Tamil civilians.

One of the young men was met by this writer a week after the incident. He could walk only with the greatest of discomfort. He is grateful to God for his miraculous survival and looks forward to returning to the farm as soon as his aching body will permit him to.

The Diocese's various workers on the mainland work under constant tension and at great personnel risk but continue to do so, unflinchingly and courageously, carrying out their tasks to the satisfaction of all concerned and in the service of their people. This is something that others in the Diocese should be aware of. Let us hope that they are spared such further trials and tribulations (optimistic though that may seem.)

D. C. A.

District Cultural Committee Formed

A cultural committee for organizing and co-ordinating cultural programmes for the Jaffna District was formed at the Jaffna Secretariat on Thursday the 10th April. The new body consists of University Professors, Secretariat Officials, School Principals and leading Artists of the Jaffna District. It is hoped that this committee will revive the cultural activities of the troubled Jaffna District. The Government Agent Jaffna is the Chairman of this committee.

Jaffna Banks Adopt Stringent Measures

Following cases of thefts where customers were intimidated and forced to sign cheques, the Banks in Jaffna have adopted stringent measures in issuing balance statements,

Postscript

Dumb Tongues and Closed Eyes

It is in the last three decades that we have become aware that a disabled body need not mean a disabled life; so that educational programmes should take into account the special problems of disabled children and young persons and their need of opportunities, equal to those of non-disabled children and young persons, to receive education and vocational preparation suited to their ages, abilities, attitudes and interests. (I.L.O Res 99, 1955). And it was in 1981, five years back, we were able to affirm: "Full Participation and Equality" (IYDP).

If the disabled are to participate in decision-making and serve in councils and committees, they should receive their first such training in the school community. For as Archbishop Temple said, the school is a society of young people more than it is a place of instruction. It is in a well-developed Secondary School that such experiences are ready at hand. Why mature and older pupils, studying in the higher forms and guided by graduate teachers can help to make the school community itself more of a community; and in the process develop their own qualities of leadership. Would that we realized that our society will partake of the Kingdom of God only if the disabled too participate, and ever afford leadership in our collective life?

Remembering that the new grand hall for the School for the Blind at Kaithady has been the gift of the American Mission, may I invite all the Churches functioning in the Tamil areas to make the upgrading of that School into a full-fledged Secondary School with A.L. classes, their joint offering at the feet of the Lord of Love and mercy.

K. Nesiah.

Wedding

Jeyaseelan — Sulochana

The marriage was solemnized at the C. S. I. Church, Uduvil on Saturday the 5th of April of Mr. N. Jeyaseelan the son of Mr. V. S. Namasivayam (formerly of the Ceylon Broadcasting Corporation) and the late Mrs. Namasivayam and Miss Sulochana Kandasamy daughter of Mr. & Mrs. V. Kandasamy of Pusellawa.

The marriage was solemnized by the Rev. D. C. Ratnasingham of Uduvil. The bride and bridegroom are attached to the Sri Lanka Broadcasting Corporation.

Bible Society in Sri-Lanka

The latest "News letter" of the Bible Society in Sri-Lanka says that the total contribution last year (Nov. 1984 — Oct. 1985) amounted to Rs. 432465.80 cts. a 40% increase over the previous year. Of the total expenses amounting to Rs. 4½ million just over 80 per cent was spent on free scriptures: subsidising scriptures and on distribution of scriptures.

News in brief

A Biography of Thanthai Chelva to be Published in Tamil

A biography of Thanthai S.J.V. Chelvanayagam in Tamil by Pandit Chachithanandam will soon get published. The Secretary of Thanthai Chelva Memorial Trust, (former Senator and Chairman of the now defunct Jaffna District Development Council) Mr. S. Nadarajah announced this at the public meeting held at Nallur Hindu Lodge, to commemorate the 88th Birthday of Thanthai Chelvanayagam. The meeting was organised by the Thanthai Chelva Memorial Trust.

Obituary

Mrs. Violet Ratnasingham

Mrs. Violet Ratnasingham (nee Jesudasan), wife of late Dr. P. K. Ratnasingham Deputy Director of Health Services died on Friday the 11th of April. The funeral took place at her home at Moor Road, Wellawatte on Saturday the 12th instant. She leaves behind Dr. Anandaraj Ratnasingham and Sunilkumar (sons), Mrs. Lilani Rajakulendran and Swendriini (daughters) and Sam Jesudasan (brother).

IN MEMORIAM

IN EVERGREEN MEMORY OF
OUR DEAR ONE

(Mrs.) Christbelle Thavamany
Thuraiaratnam

Called Home on
17th, April 1985,

"Although the golden touch of
your Guiding hand is gone,
And the tender sound of your
Charming Voice is still,
Your treasured memory yet
lingers on,
In our hearts now and always
will.
Be forever near her Lord, hear
her should she call,
Light a STAR above her grave,
when the evening shadows
fall."

(Lovingly remembered by
all her loved ones—here
and abroad)

உதயதாரகை

UTHAYATHARAKAI

Estd. 1841.

இதில்தவ வர இதழ்.]

[வெள்ளிதோறும் வெளிவருவது.

"நீதி ஐனத்தை உயர்த்தும்; பாவம் எந்தக் குலத்துக்கும் இழிவாம்."

மலர் 146]

18-4-86

[இதழ் 16

நூல் விமர்சனம்

மிசனரிமாரின் சமுதாயவளர்ச்சித் தூதுப்பணி!

ஆக்கியோன்: ஈழத்துப் பூரடனார்

திருச்சபை வரலாறு (Church History) எப்போது மேற்குணிகளே தன்கு வளர்ச்சியுற்ற ஒரு துறை யாகும். ஆனால் இலங்கையில் அது இப்பொழுதுதான் அரும்பிச் சென்றுகொண்டிருக்கிறது. இத்தகைய நிலைமைக்குக் காரணம் என்ன? "திருச்சபை வரலாறு" ஆரம்பம் என்னும் பாராட்டர மல் இதுகூடு முடியுமா?

"சுமேரோனின்" என்ற கிறிஸ்தவ திவ்யன் ஏட்டில் அவர் தொடர்ச்சியாக எழுதிவந்த கட்டுரைகளை "மிசனரிமாரின் சமுதாய வளர்ச்சித் தூதுப்பணி" என மருட்டிட்டு நூலாக வெளியிட்டுள்ளார். பதிப்பு; அன்னா டி. அருமைமணவி திருமதி பி. பி. செல்வராசசோபாலை. "சாதலொருவனைக் கைப் பிடித்தே அவன் காரியம் பாலிலும் கை கொடுத்து" பாரதியின் பாடல் நினைவுக்கு வருகின்றது! போட்டோவாட் முறையிலுக் கண்டா வில் இக்கட்டுரைகள் நூல் உருப் பெற்றிருக்கின்றன. தமிழில் எங் கிறந்தாலும் தன் மொழியைக் கைப்பவன் என்ற நம்பிக்கையை இந்நூல் மேலும் வளர்த்துள்ளது.

ஈழத்துப் பூரடனார் தமது கருத்துக்களைப் பன்னிரண்டு தலை யங்களில் பகுத்து எழுதியுள்ளார். ஒவ்வொரு கட்டுரையும் ஒவ்வொரு துறையில் மிசனரி மார் ஆற்றிய சேவையை மதிப் பீடு செய்கின்றது.

7ம் தொகுப்பு

கல்வி, புதியவல், வரலாறு, கல்வியறிவு, கணிதம், சமயம், உடற்பயிற்சி, கல்வி, இலக்கணம், தமிழகக்கல்வி, தமிழியல் ஆகிய துறைகளிலே மிசனரிமார் நம் நாட்டவர்க்கு முன்னோடி களாகவும் வழிகாட்டிகளாகவும் இருந்தனர் என்பதனை ஆசிரியர் நிறுவிக் காட்டுகின்றார்.

ஆசிரியர் மெதடிஸ்த திருச்சபை யைச் சேர்ந்தவர். இவல் பரகவே அவருக்கு மிசனரி இயக் கண்களில் தம் பரவு ஏற்படுகின் றது. ஆனால் தமிழன்பிலும் எவ ருக்குத் தான் தரமுந்தவர அல்ல என்பதைத் தமது எழுத்தினால் நிரூபித்து விடுகின்றார்.

"தமிழர்களுக்குத் தமிழிலக்கணத்தினை மேலுட்டியிருந்து சமயம் பாரப்பலந்த மிசனரிமார் செய்தாரா என்பது, கொலைநெருவிச் ஊனியிற் படுத்தாகும். ஏனெனில் கத்தோலிக் மண் தோன்றிய காலத்தில் முன் தோன்றி முதல் குடியினரானவர்தமிழர்."

இத்தகைய தமிழ்ப்பு மதப் பற்றும் உள்ளவரிடத்திலிருந்தே காய்தல் உலகத்திலுற்ற ஆய்வைக் காணமுடியும்.

மிசனரிமார் சமயப் பிரசாரம் செய்யவந்தாலும் மக்களின் எல்லாவகையான வளர்ச்சியிலும் ஆர்வங்கொண்டுமுத்தனர் என்பதனை அழகாகக் கூறுகின்றார்.

"முதலில் திருந்த; அதன் பின்னர் தான் உன்னவங்களைக் கவனிப்பேன்; உன் உரிமைகளைத் தருவேன்" என்ற முட்டாள் தன் மரண தாட்டாந்தங்களை விட்டு மரணச் சமுதாயத்தை நம் பிச்சை அன்பினால் ஆட்கொண்டு அதன்மூலம் ஆந்தம் ஆரம்பித்த அவர்கள் அடையச்செய்யும் பணி இரட்சகரின் இரட்சிப்பின் பாதையாகும்.

இத்த நூல் வெளிவந்தமைக்குத் தாம் "தமிழ்பாட நூல் கவின வரலாறு" எனும் ஆய் வைச் செய்தபோது வெளிவந்த உணர்வுகளே காரணம் என்று ஆசிரியர் கூறுகின்றார். கட்டுரை அனுகூலிய தகவல்களை தமிழ் நாட்டிலிருந்தும் திரட்டியிருக்கின்றார். கூடலார் நடராசன் இத்தகையதில் தமக்கு உதவி புரிந்துள்ளதற்குக் குறிப்பிட்டுள்ளார். பண்டைய நூல்களிலிருந்து எடுத்தகாணப்படும் மேற்கோள்கள் இந்நூலுக்கு மெருகூட்டுகின்றன. 1825ல் எழுதப்பட்ட பண்டைய நாமசரி நாயக்கரின் நூல். 1862ல் வெளிவந்த உலகியலே அராதி ஞானமிர்த விஞ்ஞானம். வேதசார விஞ்ஞானம் என்பவற்றை ஆசிரியர் மேற்கோள் காட்டுப்பொழுது மெய்சிலிர்கின்றது. ஆசிரியரின் தளராத உழைப்பின்கண்ணே பிரமிப்படைகின்றோம்.

ஆசிரியர் மெதடிஸ்த திருச்சபையுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டவராய் இருத்தல் வேண்டும். 1912ம் ஆண்டு கிறிஸ்தவ தை உபதேசியர் என்னும் பரிட்சைக்கு விதிக்கப்பட்டிருந்த பாடத்திட்டத்திலிருந்து இவ பகுதியையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றார். கிறிஸ்தவப் பேரதேசியர் தம்மைக் குழவுகள் சமயங்களைத் தத்துவங்களையும் நன்கு கற்றுத் தேறியவர்களாக இருக்கவேண்டியது அவசியமாயிற்று என்று பெருமையோடு குறிப்பிடுகின்றார். இன்று இலங்கையில் கிறிஸ்தவ சபைக்கு ஈழத்துப் பூரடனார் போன்று, சொந்தக் கலாச் சாரத்தில் முழுகித் தினைத் தோண்டுகின்ற தேவையப்படுகின்றார். மலர் வேந்தன் ஆசிரியரைப்பற்றி எழுதிய கட்டுரை ஒன்றும் இந்நூலில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. மலர்வேந்தன் தமிழ் அக்பு கொண்ட இந்நூல் கிறிஸ்தவரைப் பற்றிப் பின்புருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

"மட்டக்களப்புச் சொல் நூல், மட்டக்களப்புச் சொல் வெட்டு, நீரார் நினைவு, மட்டக்களப்பு மக்களின் மகிழ்வுபுகை

சிறையியுசின் வீரம்
"விடியுண்ணு"

இயேசு உயிர்த்தெழும்பிய பின் சீஷர்கள் எங்கும் திரிந்து பிரசங்கம் செய்தனர். உரோம அரசன் கிறிஸ்தவர்களைப் பிடிக்க கொல்லவும் தேடினார். அதனால் கிறிஸ்தவர்கள் இரட்சியமாகவே மனைக்குகைக்குள்ளும் விடுகின்றார்கள் ஆராதனை நடத்திவந்தார்கள்.

எருசலேம் பட்டணத்துக்கு இல் ஒரு வீட்டிருந்தது. உத்தம கிறிஸ்தவர்கள் தாங்கள்! ஆனால் பழந்து கொண்டு வாழ்ந்தனர். கிறேனியஸ் என்பவன் அவர்களை மூத்த குமாரன். அவன் பயமிகிறி வெளியரங்கமாகப் பிரசங்கிக்க, ஆராதனை செய்ய ஆரம்பித்தான். இது பெற்றோருக்கு மிகக் கவலையாக இருந்தது. தப்ப

பல், மட்டக்களப்புச் சொல் அசுராதி, மாவிரர் சண்டோசுகிரைகள் என்று கிழக்கிலங்கைக்குப் பெருமையோடு பல் நூல்களை ஆக்கி அளித்துள்ளார். இந்த அளவுக்கு மட்டக்களப்பில் இக்கிய பரம்பரியத்துக்கு வலுவூட்டியவர்களின் யாருமே நினைவுக்கு வரவில்லை."

கிறிஸ்தவ சமுதாயம் முழுவதும் ஈழத்துப் பூரடனாருக்கு நன்றிக்கடன் செலுத்தவேண்டியுள்ளது.

கட்டுரைகளில் ஆச்சுப்பிழைகள் காணப்படவில்லை. அவை பரக்கியநாயகத்தின் "சுமேரோனின்" ஏட்டில் முதலில் வெளிவந்தமை இதற்குக் காரணமாக இருக்கலாம்.

நூல்களில் குறைகள் இல்லாமல்லை. இத்தகைய ஆராய்ச்சித்திறன் வாய்க்கப்பெற்ற ஆசிரியர், அடிக்குறிப்புக்களைத் தராமல் விட்டது ஏமாற்றமளிக்கின்றது.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டே மிசனரின் காலம் (Age of the Missions) எனப்படுகின்றது. ஆசிரியர் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டை விட இருபதாம் நூற்றாண்டிற்கே அதிக அழுத்தம் கொடுப்பதாகத் தெரிகின்றது. இவ் முக்கியமான தொண்டின் பெயர்களுக்கும் ஆசிரியர் குறிப்பிடாத விட்டுவிட்டார். "சுமேரோனின் பணிகளின் முன்னோடிகள்" என்ற கட்டுரையில் கிறிபாதிவாரின் (Dr. Samuel Fiske Green) பெயரையே காரணமில்லையே?

"தமிழ் இலக்கணத்துறையில் சமுதாய முன்னோடிகள்" என்ற கட்டுரையில் காட்டுவேல் பாதிரியாரை மறந்துவிடலாமா?

மோடிக் (Murdoch) பாதிரியாரே தமிழ்நூற்பதிப்பில் முன்னிற உழைத்தவர். H. R. ஹெய்கிண்டல் பாதிரியார், பெர்சில் பாதிரியார் ஆகியோர் தமிழ் இலக்கியத் துறையில் பெரும்பணி யாற்றியவர்கள். இவர்களுக்கும் ஆசிரியர் குறிப்பிடவில்லை.

இத்தகைய குறைபாடுகள் ஒருகூறு இருந்தபோதிலும் ஈழத்துப் பூரடனாரின் "மிசனரிமாரின் சமுதாய வளர்ச்சித் தூதுப்பணி" என்ற நூல் தமிழ்மக்களுக்கு ஒரு கரப்பிரசாதம் என்பதனை மறுக்க முடியாது.

ஆசிரியர் மேலேமேலும் "திருச்சபை வரலாறு" என்னும் ஆழ் கடைகள்முற்ற அரியமுதுகளைத் தமக்குக் கொண்டுரைக்கேண்டும்.

பன் பின்பு மகன்குப் புத்தி சொல்லிப் பார்த்தான். ஆனால் இயேசுவைக்காக உயிரை விடுவேன் என்ற கிறேனியஸ் வீரமொழி கூறினான்.

ஒருநாள் பேதுரு அவர்களை விட்டுக்கு வந்தார். உடனே பின்பும் மனைபும் பேதுருவை வரவேற்றது தம் வீட்டில் இந்நாள் தங்கிப் போகும்படி கேட்டுக்கொண்டார்கள். பேதுரு சும்மதித்தார். கிறேனியஸ் கதரியத்தை பின்பு, பேதுருவுக்குக் கவையுடன் கூறி கொண்டிருக்கும்போது கிறேனியஸ் பரபரக்கொண்டு அங்கே வந்தான். பேதுரு அப்போஸ்தலன் கிறேனியுடன் ஒளி நிரம்பிய முகத்தைப் பார்த்தார். வியத்தார். கிறேனியுஸ் பேதுருவைப் பார்த்து "என்னை உமக்கு ரூபமேகிறதோ" என்று கேட்டான். பேதுரு இவ்வாறு தலைகசைத்தார் "ஒருநாள் என் அம்மாவும் வேறு பெயரையும் தன்னை பின்பு கிறேனியைப்பெயரையாக ஆரீவதிக்க கொண்டு வந்தபோது நிரும் வேறு சில சீஷரும் தடுத்துக் கைத்திரிகளே, அப்போது அகிபர் இயேசு, அவர்களைத் தண்டிப்பதற்கு என் பின்பு கிறேனியை அணைத்து முதலிடம் டாசீவதித்தார் ரூபமேகிறதோ?" என்று கிறேனியுஸ் கேட்டான். பேதுரு, "ஆமாம்" என்ற தலைபாட்டினார். "அந்தப் பின்பு கிறேனிய நானும் ஒருவன். அன்று அவர் என்னை மடியில் அணைத்து ஆரீவதித்தார். அன்று தொடர்ந்து நான் அந்த அகிபரைக்காக உயிரும்விட ஆவத்தமாயிருக்கிறேன். என்னைப் பங்கம்மரப் பேசவேண்டாம் என்ற தந்தையார் தடுக்கிறார், இது நியாயமா?" என்று கிறேனியுஸ் கேட்டான்.

பேதுருவுக்கு கைகள் கலங்கின. இங்கேவர மனை என்ற அவனை அணைத்துக்கொண்டார் பேதுரு. பிறப்புகளில் வரவும் "கர்த்தருக்கு தோத்திரம்" என்று மறுபுறத்தது.

(அமர் கே. பி. முத்தையா பஸ் ஆளாடுக்கு முன் உதயதாரகையில் எழுதயது)

—ஆ. ர்.

செய்திகள்

அராவித் திருச்சபையின் உயிர்ப்புத் திருநாடு கலை நிகழ்ச்சி

அராவித் திருச்சபையின் கலர் கலைநிகழ்ச்சி. உயிர்ப்பு குரையி பி. பி. 4 மணிவளவில் நடத்தப்பட்டது. ஒவ்வொரு பாடசாலை பிள்ளைகளை அபிநயப் பாடல்கள், பரதநாட்டியம், கரத்தியக் கருவிகளின் இசைத் தல், நகைச்சுவை நாடகம், சமூக நாடகம், விதைபரங்கு போன்றவற்றைப் பாலர்கள், காலர்கள் கை அணங்கும் பங்குபற்றிச் சிறப்பித்தனர். இந்நிகழ்ச்சியில் முக்கிய சிறப்பு வயோதிரபரணும் வானிரபரணும் நடத்தக் கான் பிச்சப்பட்ட "தரிசுச்சேரம்" என்னும் நாடகமாகும். தரிசுச்சேரத்தைச் சுழரச் செயல்படியும் எப்பது வேதத்தினை எது கூறி சுழரச் செயல்படியுமது என்பது கிறிஸ்தவனின் கூற்று. சுழரிக் சுழரச் செயல்படியுமது என்பது திருபணமாகி விட்டது. இந்நாடகத்தைப் பார்த்தவர்கள் பிறமத்தத்தினர் உட்பட மெச்சினர். அராவித் திருச்சபையின் வரலாற்றிற்கு புதித சாப்பித் தம் இது. இந்நாடகம் சமயவீதி நதிசெய்திப் பணிக் ஒரு எடுத்திக் காட்டு. வண்ணப் பிள்ளைகளைச் சேர்த்த திருமதி முத்தையாமிப்பினை அம்மைவர பிற மத்தமரெனினுமில் பிள்ளைகளை மகிழ்ச்சியில் பங்குகொண்டு அவர்களுக்குத் தேநீர், சிறு காசு, இனிப்பு வகைகளை கொடுத்த அவர்களை ஊக்குவித்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. அராவித் திருச்சபையினர் அக் குருக்கு நன்றி கூறிப் பாராட்டுகின்றனர்.

மணி வாக்கு

ஒருவன் உலகமெல்லாம் தனதாக்கிக் கொண்டாலும் அவன் ஆன்மாவிற்குக் கேடு விளைந்தால், அவனுக்கு வரும் பயனென்ன? ஒருவன் தன் ஆன்மாவிற்கு ஈடாக எதைக் கொடுப்பான்?

— மத்தேயு. 16 : 26.

உதயதாரகை

நற்செய்தி அறிவிப்புப் பணி

கிறிஸ்துவின் நற்செய்தியை மானிட சமுதாயத்தின் எல்லா நிலையினர்க்கும் எடுத்துரைத்து, அச்சமுதாயத்தை உள் ளிருந்து உருமாற்றிப் புதுப்பித்தலே நற்செய்திப் பணியாகும். நற்செய்திப் பணியின் நோக்கம், இந்த உள்ளார்ந்த மாற்ற மோகும்.

நாம் அறிவிக்கும் நற்செய்தியின் மூலம், தனியாட்களி னதும், சமுதாயங்களினதும் மனச்சான்றினையும், அவர்கள் தம் வாழ்வில் ஈடுபட்டுள்ள செயல்களையும், அவர்கள் வாழும் வாழ்க்கை முறைமைகளையும், அவர்களைச் சுற்றியுள்ள சூழ்நிலை களையும் மாற்றியமைக்கும் நோக்குடன் நற் செய்தியை அறி விப்பது நமது கடமை. இதுவே இயேசுபிரான் நமக்களித் துள்ள சிறப்புப்பணி.

வாழ்க்கையின் மூலம் அறிவிக்கப்படும் நற் செய்தி, ஏதோ ஒரு கட்டத்தில் வாழ்வு தரும் வார்த்தையினாலும் அறிவிக்கப்படவேண்டும் என்பதை நாம் மறுக்கவியலாது. இயேசு பெருமானின் போதனை, வாழ்க்கை, வாக்குறுதிகள், இறையரசு ஆகியவை அறிவிக்கப்படாவிட்டால், அது உண்மையான நற்செய்திப் பணி ஆகாது. கிறிஸ்துவின் திருச் சபை வரலாறு, அவரை மக்களுக்கு அறிவிப்பதன் வரலாறே யாகும்.

நற்செய்தியை நாம் அறிவிக்கும்போது, செய்தியைப் பெற்றவர், அதனைப் பிறருக்கு அறிவிக்க, ஊக்குவிப்பது நமது கடமை. இதுவே நற்செய்திப் பணியின் உரைகல். நற் செய்தியை ஏற்றுக்கொண்ட ஒருவர், அதற்குத் தம் வாழ்க் கையில் சான்று பகர்ந்து, அதனை மற்றவர்களுக்கு அறிவிப் பவராக ஆகவேண்டும்.

ஆகவே, நற்செய்தி பரப்புதலின் அடிப்படைக் கூறுகளாவன; மனித இனத்தின் மறுமலர்ச்சி, சான்று பகருதல், வெளிப்படையான போதனை, உள்ளார்ந்த பற்றுதலுடன் சமுதாயத்தினுள் நுழைந்து பணிசெய்தல் என்பவையே, இக்கூறுகள் நமது நற்செய்திப் பணியில் பொதிந்துள்ளனவா?

இறைவன் தம் மைந்தன் மூலம் உலகில் அன்பு கூர்ந்து, மனுஷருவான தம் வார்த்தையினால் எல்லாவற்றையும் படைத்தார். எல்லா மனிதரையும், அவர் தம் முடிவில்லா வாழ்வுக்கும், அன்புக்கும் அழைத்துள்ளார், என்று எடுத்துக் கூறுவதே நற்செய்தி பரப்புதலின் முதன்மையான பகுதியாகும் என்பதை அறிக.

நற்செய்தியின் மையமாக விளங்குவது, இயேசு கிறிஸ்துவும் அவரில் பெறும் மீட்டும் விடுதலையுமே. இயேசுவின் தூதுரை, நம்பிக்கையின் சின்னத்தின் கீழ், தனி நபர்களினதும், சமுதாயத்தினதும் முழுவாழ்வையும் அருட்டி, மாற்றியமைக்க வேண்டும். அவருடைய தூதுரை, விடுதலையளிக்கும் ஆற்றலுள்ள தூதுரையாகும். இந்த விடுதலையை அனைத்து மக்களுக்கும் அறிவிக்கும் கடமை திருச்சபையைச் சார்ந்ததாகும். அதற்குச் சான்றுபகர்ந்து, இத்தகைய விடுதலையை நிறைவா னதாகச் செய்வது திருச்சபையின் கடமையாகும்.

நற்செய்தி பரப்பும் பணி, தவிர்க்க முடியாத வகையில் மனித அபிவிருத்தியோடு இணைந்துள்ளது. ஆயினும், நற் செய்திப்பணி சிறப்பாக ஒரு சமய சம்பந்தமான இறுதி இலக்கைக் கொண்டுள்ளது என்பதில் சந்தேகமில்லை. அல்லாவிடில் அது செயற்படுவதற்கே காரணமில்லாது போய்விடும். மேலும், அது நற்செய்தியை இறையியல் பொருளில், அதுவே இறையரசாகும். நற்செய்தியில் மனிதனைப் பற்றியுள்ள கருத்தையும், இறையரசையும் மையமாகக் கொண்ட நற்செய்தி கூறும் விடுதலை இதுவே.

கிறிஸ்தவ விடுதலைப் போராட்டத்தை முழு மீட்டித் திட்டத்திற்குள் புகுத்த திருச்சபை முயன்று வருகின்றது. நற் செய்திப் பணியால் அறிவிக்கப்பட்டு ஆயத்தம் செய்யப்படுவது, ஆண்டவராகிய இயேசு பெருமானால் அறிவிக்கப்பட்டு வழக் கப்பட்ட விடுதலையேயாகும்.

குறள்வழி நாலடி

பொன்னு. ஆ. சத்தியசாட்சி

1. அகரம் முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி பகவன் முதற்றே யுலகு — பகர்ந்த முதலும் கிறித்த முடிவும் கிறித்த முடிவில் முகிழ்ப்பும் கிறித்து.
2. கற்றதனாக ஆய பயனென்கொல் வரலறிவன் நற்றூன் தொனார் எனின்; முனர்க்க — கற்றனார் வரன்னைவர் கோக்கென்கொல் வரலறிவன் தான்தொழுதார் ஆக்கென்கொட்டினி கண்.
3. முலர்மிசை யேகெனன் மாணடி சேர்ந்தார் நிலமிசை நீவோழ் வாரிமன் — பலர்முன் மிசையேசிச் சென்றவன் மாணடிச் செந்நீர் வசைநீக்கி வாருவனரிக்கும்.
4. வேண்டிநடல் வேண்டரமை இலாண்டி சேர்ந்தாரிக்கு வானிடும் இடம்பை இலாண்டி — மாண்ட பலாணி போல நடுகின்ற தீர்ப்பான் வருகின்ற காயத் தவன்.
5. இருளேசே இருளினையும் சேர இறைவன் பொருளேசே புழுவிறந்தார் மாட்டவற்றுள் — ஓர்வினை பாவையெய் பாழினையாம் ஓர்வினை தவினையாம் கோவையெய் மெய்மறைக் கூற்று.
6. பொறிவாயில் ஐந்தவித்தான் பொய்தீர் ஒழுக்க நெறிநின்ற நீடுவாழ் வாரன் — நெறிநின்ற செந்நீர்ச் சிலுவையிற் வேனவியில் இட்டமுற்றி ஐந்தை அவித்தார் கிறித்து.
7. தனக்குவமை இல்லாதான் தான்சேர்ந்தாரிக்குக் கல்லான் மனக்கலை மாற்றல் அறிது — சிவன்கெட சண்டேரர் சிலுவையெல் ஈசனே மாணடுபின் மீண்டதற் கோருவமை இவ்.
8. அறவாழி அந்தணன் தான்சேர்ந்தாரிக்குக் கல்லான் பிறவாழி நீத்தல் அறிது — மறம்மிசை ஆணி அறைந்தவர்க்கும் அந்தணை செய்ததான் தோணி பிறவாழி கட்டு.
9. கோளில் பெறியிற் குணமில்வே என்னுணத்தான் தானே வணங்காத தனை; சொல்லும் நானின் அண்ணல் கிறித்துவின் அன்புக் குணத்தின் எண்ணி முடிப்பார் எவர்?
10. பிறவிப் பெருங்கடல் நீத்தவர் நீத்தார் இறைவன் அடிசேரா தாரிமன் — பிறக்கும் உடலிற் பிறத்ததனும் உய்த்திடும் உண்மைக் கடலில் நடந்த கடல்.

[குறிப்புரைகள்: (1) முடிவில் முகிழ்ப்பு — முடிவுக் காலத்திற் புதிதேரர் வரப்பெறும் முகிழ்ப்பாக (மலர்ச்சியாக) விளங்குவார் இயேசு கிறித்து. (2) வான்கணியர் — வரனாக அறிஞர்கள். கோல் — வானிமிக், ஆக்கென்கொட்டினி — மாட்டுக்கொட்டினி. (3) மிசையேகெனன் — உயரே சென்றவர். அப்போஸ்தலர் 1:9 காண்க. (4) நுசும் — நுசுத்தடி. மாண்ட — மாட்டிமை பொருத்திய. பலாணி — நுசுத்தன் நடுவில் இடப்பட்டு அனைஇரண்டாகப் பிரிக்கும் ஆணி. 'நெடு நுசுத்தப் பகம்போல — நடுவுநின்ற நன் னெஞ்சினோர்' பட்டினப்பாலை, வரிசை 206, 207. (5) அந்தணை — பேரருள். (6) நானின் — நான் இவ்வாறாக, காலத்திற்கு அப் பாரிப்பட்டவன், என்னுணத்தான்: வினைத்தொகை. (7) பிறவிப் பெருங்கடல் — மாண்ட வரப்பெற்றவரைப் பெரியகடல், கருங்கடல் நீத்தவரும், இறைவனடி சேராதார் நீத்தார் (கூடாவது), நீத்திக் கரை சேரார்) எனவும், சேர்ந்தார் நீத்தி முடிப்பார் எனவும் கொண். உய்த்திடும் — கரை சேர்த்துக் காத்திடும்.]

அருளுரை ஆற்றுபவரின் தவறு

'தவறலம்' என்னும் பெயருள்ள ஊரில் ஒரு குரு பணி யாற்றி வந்தார். தம் சபை யாரைவிடத் தாம் தூய்மையுள் ளவர் என்று அவர் எண்ணியபடி யாக, அவர்களை ஒரு உறவாட அவர் விரும்பவில்லை. ஆதலால் கடவுளுக்கு அருகில் இருந்து கொண்டு, மக்களுக்குக் கடவுளின் வசனத்தை வழங்குவதற்காக, அவர் உயரமான ஒரு கோயில் கோபுரத்தில் ஏறினார்.

சூரியன் உலர்ந்தும் தாழ்ந்தும் சென்ற பொழுதெல்லாம் இந்த நன்மனிதன் சூரியனின் கரையங்கனில் கவனஞ்செலுத்த வேயில்லை. விண்ணுவகிற்குரிய காரியங்களைப் பற்றி மரத்திரம் அவர் கிந்தித்ததுக் கொண்டிருந்தார். கோபுரத்திலுள்ள வரலிமானி திரும்பும் சத்தத்தைக் கேட்டபொழுது, அவர் கண்கள் மூடிக்கொண்டு, கடவுளிடமிருந்து சிறப்புச் செய்கிறவன் தனக்கு வருகிறதென்று எண்ணிக்கொள் வார்.

இவ்விதமாய்த் தனக்குக் கிடைத்த செய்திகளை ஒவ்வொரு

பிழை திருத்தம்

இம்மாதம் 11ஆம் திகதி (11-4-86) வெளிவந்த உதயதாரகையின் தடையங்கதத்தில், அருள் திரு. டாக்டர் ஜேம்ஸ் மேதர், காலஞ்சென்ற திரு. எட்வெர்ட் மேதர் அவர்களின் மகன் எனத் தவறுதலாக வெளிவந்தது. அருள்திரு. மேதர் போதகர் காலஞ்சென்ற திரு. உல்லியம் மேதர் அவர்களின் மகன், எனத் தவறு செய்த திருத்தி வரக்கூடியது.

இத்தவறுதல்களை வகுந்து கிடையும்.

— (ஆ. ர.)

நாளும் அவர் எழுதிவைப்பார். வாரம் இரு முறை தன்மக்கள் தலைமீது, தான் எழுதிய செய்தித்தாளைத் தெரப்பென்று போடுவார். இந்தக் குரு வயோதியன் ஆன பொழுது கடவுள் அளிக்கும், 'கீழ் இறங்கி வந்து இறந்துபோ' என்று. அப்பொழுது அந்தக் குரு தன் கோபுரத்தில் இருந்து கொண்டு, "ஆண்டவரே, நீர் எங்கே இருக்கிறீர்?" என்று கேட்டார் அதற்கு மறுமொழி யாக ஆண்டவர், "இங்கே இருக்கிறேன்" என்று மறுமொழி யாக இதைக் கேட்டார். "இங்கே இருக்கிறேன்" என்று உரைத்தார்.

4 18-4-1986

EDITORIAL

A Riddled Political Landscape

The Akmeemana By-Election intruded into the crisis-ridden national scene yesterday (17-4-86). As we write these notes, the results are yet to be known.

Except for the main contestants, the UNP and the SLFP, the By-Election was of little interest. It appeared to be out of line with the main sweep of political events in this country. Many people reacted to it as they did to Halley's Comet this year with a mixture of boredom and dismay.

There were, however, the usual acrimonious exchanges and vitriolic attacks between the UNP and the SLFP prior to the election, at Seminars and Election meetings held at various centres in the electorate.

The SLFP leader, Mrs. Sirima Bandaranayake made full use of the opportunity to underscore what she thought was "an absence of government in a third of the land". She also did not fail to seize the chance to pay perhaps an old score to a cabinet Minister of the UNP whom she considered to be a ring general in command.

The UNP claimed that it sought to get a mandate at Akmeemana to continue the Emergency till "terrorism" was wiped out completely in the North and East. The Party did not fail to point an accusing finger at the SLFP for keeping away from the sensitive negotiations for a political settlement.

All told, Akmeemana gave a chance for both parties to square their positions, which they did with all the ingenuity they could command. Signs of unrest have not been wanting. Even before the election, an election petition has been filed against one of the candidates. The possibility of an escalation of civil and political strife in the area, in the aftermath of the election and the increase in the number of people forced to seek refuge because of accompanying instability cannot be ruled out altogether.

Meanwhile in the battle front in the North, the prognosis is by no means rosy. The talk of peace and the rattle of sabers go on simultaneously with the 'rattle' a little more pronounced than the 'talk' which is as yet to be finalised.

Since early February this year, when Indian Foreign Minister Ramesh Bhandari was recalled by the Indian Minister from Madras, while he was en route to Sri Lanka, the peace talks have remained stalled. A speck of hope now filters over the scene. Foreign Minister Hameed of Sri Lanka, due to attend a Non-Aligned Conference in New Delhi has taken with him a 'package' for consideration by the Indian Prime Minister. A quick end to the island's bitter strife is unfortunately not yet in sight. "The way out of trouble" said E. W. Howe, a Kansas Journalist, "is never as simple as the way in".

In the North the endless travail of the Tamil peasants has been heightened by the proclamation that all forests and jungles in the Vavuniya District have been proclaimed out of bounds. [Peasants gather their quota of firewood for their hearth from the jungles and forests.] To the restrictions already imposed on movements of civilians in the villages has been added the admonition that people should avoid by lanes, and short cuts and use only the main roads or routes. They should not carry big parcels with them. Families living around the Palaly Camp have been asked to vacate their houses and holdings.

Farmers in the area around Palaly who were allowed the facility of cultivating their maturing crops, during specified hours in a day, could not avail themselves of this concession, because of unscheduled helicopter reconnaissance and attacks in the region.

Entwined inextricably with the 'rape' of the countryside, with its ancillary results of an exodus of people from their hearths and homes, their sights and sounds, is the central Tamil problem of the paralysis of old identities. "A man's a man for a that" sang Robert Burns, the ploughman poet of Scotland.

Today the 'soul' of Jaffna stands destroyed. Her temples have been desecrated, her schools endangered (there are no less than 300 vacancies for teachers in Jaffna schools according to official sources), and the agrarian population, the backbone of the economy, have been driven to a life of penury and humiliation.

But a most disturbing aspect of the 'crisis' (an overused word in Sri Lanka), is the deep gulf separating the positions taken up by Sinhalese political leaders at public meetings and seminars and the actual 'realities' facing the Tamil people in their homeland.

Win over the Tamils to quell 'terrorism' was the call of Minister Gamini Disanayake to the Government Agents when he addressed them at the BMICH on 3-4-86. He said:—

"Some say stop sending trains. Some say stop sending food and petrol. They are only driving the Tamils on the lap of the terrorists. The moment you think a Tamil must be suspected, you are subconsciously admitting that the Tamils have a claim for a separate State." (Italics ours) [CDN 5-4-86]

Sinhalese leaders should come around to accepting the fact that many of Sri Lanka's pains have been self-inflicted. This note appears to ring clearly in every part of Deputy Minister of Justice Shelton Ranaraja's Speech in Kandy at the Bake House

"Whole Earth News letter" on the Sri Lankan Conflict

(Whole Earth News letter is the official organ of the UCBWM)

The island of Sri Lanka has been the home for centuries to several ethnic communities, of which the two major groups are the Sinhalese and the Tamils. The Tamils, who make up 18 percent of the population trace their history on the island back many centuries. The Sinhalese, who comprise 75 percent of the population and are predominantly Buddhist, came from northern India and eventually settled in the central and southern parts of the island over 2,000 years ago. The Tamils, predominantly Hindu are of Dravidian stock and relate ethnically to their Tamil cousins of southern India. They moved into the Jaffna peninsula on the northern tip of the island and worked their way south and south-eastward, setting up a powerful Kingdom. History records a major battle in 164 BC, which essentially established the division of the island into two ethnic sections and isolated the two communities from each other.

The Sinhalese feel that their greater numbers and historic

control over the major part of the island form the basis for claiming the entire island as a Sinhala homeland. The Tamils, on the other hand, feel that they have been on the island long enough to claim the northern peninsula and much of the east as their homeland. Even though they have come from India, they are Ceylon Tamils, having an established ethno-cultural distinctiveness from Indian Tamils.

With the arrival of European domination the separation of the communities ended, and the island again became one administrative unit. With the building of roads and subsequently the railroad, movement from one part of the island to another was facilitated. Further, the British found the Tamil people to be eager and capable civil servants. With the availability of mission schools, the Tamils were quick to learn English and were soon found in the mercantile and bureaucratic spheres of Ceylon's colonial life.

(to be continued)

University of Jaffna

University of Jaffna which closed for April vacation on the 4th will reopen on the 21st of April.

The annual convocation of the University of Jaffna will be held on Saturday the 16th of August.

It Happened Last Week

In the Kilinochi district a physician was burnt alive and a watcher of a mission farm was shot dead.

Three persons who went to see their lands in the Kent-Dollar farm were killed.

Two young men were shot dead in Thondamanaru.

Two soldiers in Thondamanaru camp were shot.

A patrol boat was damaged near Kayts.

Two persons were killed by shell attack in Jaffna town.

Four policemen were killed by a land-mine explosion in Talaimannar.

Two soldiers were killed in Trincomalee district by a land mine explosion.

Two young men were shot dead in Mankulam.

Auditorium when he addressed a meeting organised by the Central Province Peace Committee.

Avoiding all tactical euphemisms in dealing with the loss of momentum in our Peace quest, the Deputy Minister of Justice chose to conclude his address on a sobering note of severity:—

"The DDC Bill was introduced with the intention of the Devolution of Power. The Tamil United Liberation MPs agreed to that. When they were hoping to enjoy the powers under the DDCs, the DDC Elections in Jaffna were completely destroyed and even today nobody knew the whereabouts of 7 or 8 ballot boxes. Disappointed and disgusted, Tamil Youth took arms against the government."

The Island 11-4-86.

The National Security Minister Athulathmudali speaking at Prefects Day at Nalanda College, Colombo said:—

"There could be no instant or miracle solution to this problem. If anyone thought that it could be solved only with the use of arms that was absolutely incorrect. Saying that the people of the North had not suffered any injustice too was wrong. An in-depth study of the problem by bridging the communication gap.....should be made."

The purpose of these tinsel and lights and sparkle reflected in these speeches is of course a genuine desire on the part of the leaders to restore some sort of momentum to the stalled peace process.

But unfortunately what we hear in the North, and East is the old martial strain "So let the drums rattle, our men will carry the day". The government should in all fairness change its sights right across the board, if it is to win the credibility of the Tamil people and lay the groundwork for a political solution.

Registered as a Newspaper at the G.P.O., Sri Lanka under No. Q/96/News/80.

Printed for the Jaffna Diocese of the Church of South India at Sri Soganatha Press, Kankesanthurai Road, Jaffna on Friday, 18th April 1986 and published by Mr. Alvappillai Rajasingham, 330, Navalar Road, Jaffna.